

po možnosti galico. Vse drugo blago bode morale priskrbovati svojim članom kmetijska podružnica in kmetijsko društvo v Ptuj. To je kratko poročilo o zadevah, ki so se rešile pri tej seji.

Gospodarstvo.

Cenejša živila. Vsled sklepa ministrstva v Beogradu se bodo meseca januarja dajala cenejša živila revnim slojem brez sredstev, dalje delavcem, nameščem ter uradnikom, ki so odvisni le od svoje dnevne, tedenske ali mesečne plače, oziroma mezde. Ta živila se bodo nakazala v razdelitvi: 1.) železniškem aprovizacijam za aktivne železničarje, 2.) „Samopomoči“, 3.) pri „Vojni zvezi“ v članjenim konzumom, 4.) „Splošni gospodarski zadrugi“, 5.) Gospodarski zvezi“ za člane, ki so tam vpisani. — Če pa za sprejemanje cenejših živil opravičeni ni nikjer včlanjen, dobi cenejša živila pri mestni aprovizaciji. Ker pa se je dognalo, da so v teh organizacijah vpisani tudi imovitejši člani in nekateri celo pri raznih organizacijah, bodo dobivali cenejša živila ne glede na članstvo le tisti, ki dobe od mestne aprovizacije posebno legitimacijo, tako da nihče ne bo mogel dobiti cenejša živila na dveh ali treh krajih. — Legitimacije za cenejša živila se bodo izdajale pri krušnih komisijah, in sicer članom „Samopomoči“ na podlagi članske knjižice „Samopomoči“, vsem drugim (razven železničarjem) pa na podlagi pravilno izpolnjene vprašalne pole, ako bodo sprejeti v cenejšo prehrano. Aktivni železničarji sploh ne rabijo nobenih legitimacij, ker dobe cenejša živila pri železniških aprovizacijah. Ako pa imajo aktivni železničarji in člani „Samopomoči“ poleg plače še kako privatno premoženje, morajo izpolniti tudi vprašalne pole, katere dobe pri železniških aprovizacijah, oziroma pri „Samopomoči“, kjer jih morajo tudi izpolnjene vrniti. — Hišni posestniki morajo strankam podpisati vprašalne pole, da se ugotovi, da stranka resnično stanuje v dotični hiši. Če bi hišni gospodar ne hotel podpisati vprašalne pole, bode kaznovan. Za svoj podpis pa je hišni gospodar le toliko odgovoren, če bi vedoma podpisal polo, n. pr. ako bi imela kaka stranka posestvo ali premoženje, pa bi ga ne uvedla v poli itd. Kdor bo sprejet v cenejšo prehrano na podlagi napačnih ali goljufijah navedb kakor tudi vsak sokrivec bo kaznovan z globo do 20.000 kron in zaporom do šestih mesecev.

Dopisi.

Na poti iz Ptuja do Vurberga nas še vedno pozdravljajo dvojezične občinske table. Ali se morda to pusti na ljubo nemščurkemu

Pravljice Božene Nemicove.

Prevedel Dr. P.

(Nadaljevanje.)

„Zakaj? Kdo stanuje v tem gradu?“
„Lepa kraljična stanuje v njem, ki je tako močna, da celo vojsko premore. Še te dni se je merila z nekim mogočnim kraljem, ki jo hotel izlepa ali izgrda dobiti za ženo; ona je bila pri volji vzeti ga za moža, če jo premore. Kaj mu je pomagala vsa vojska! Ali niste videli mrtvecev na loki? Kaj boste šele vi proti njej?“
„Naj je, kakorkoli, poskusim vendarle,“ je odgovoril Silomil in se spustil v grad. Na dvoru je zlezal s konja in brez zapreke stopil v grad. V neki sobi, ki je bila neizmerno okrašena, je videl na steni meč, ki je sam poskakoval iz nožnice. „Ti menda grozno rad sekaš,“ je rekel Silomil, „midva spadava vkup, le pojdi k meni.“ Potegnil je nemirni meč iz nožnice in porinil svojega na njegovo mesto.
Jedva ju je menjal, je vstopila iz sosedne sobe prekrasna deva, ki je rekla ponosno neznanemu tujcu: „Kako se drzneš priti v moj grad? Ali ne veš, kaj ti grozi?“
Silomil je tako občudoval njeno krasoto, da ni vedel, kaj mu je rekla. Šele ko je svoje besede ponovila, je odgovoril: „Kaj bi mi grozila? Kako bi mogla ti, krasna deva, biti tako kruta, da bi me hotela ubiti?“

grajskemu ravnatelju Gumpertu, kateri se vedno vozi po tej cesti na vurbersko grajsčino, ker se boji, da bi tamošnje uradništvo bolj demokratično postopalo s tamošnjimi ubožnimi sloji, nego on diktira. Eno leto potrpežljivosti je že minulo; da pa drugo leto ne bo več tako, imamo upanje.

Povišanje cen med časom kolkovanja bankovcev. Radi tega prestopka je bil marsikdo kaznovan, a zvedeli se nismo, da je bil kaznovan gospodarski ravnatelj večkratnega milijonarja grofa Herberstein-a, ker je ukazal v grajsčinskem vinotoku povišati cene vin med časom kolkovanja bankovcev. A da bi plačo težakom delavcem zvišal, to mu ne gre v glavo.

Iz Majšperga. Po vaseh so hodili agenti, ki so kmetom pripovedovali, da so zastopniki tvrde Senčar iz Ptuja, so kupovali jajca in dajali za vsako jajce 1 K in neko nakaznico, za katero se baje pri Senčarju dobi 1 kg soli. Seveda trgovec Senčar o tem ni nič vedel in ljudje za svoje listke niso nič dobili razen dobrega nauka, da naj ne verujejo vsakemu sleparju. Domači človek ne dobi niti jajca, niti mleka, niti masla; če pa pride kak nepoznan goljuf, se mu dobičkaželjni ljudje vsedejo na najneumnejše limanice.

Kje tiči vzrok draginje? Neki tukajšnji trgovec je imel v Zagrebu kupljene 3 vagone moke. Ko je prišel po njo, je cena že zopet nekoliko poskočila in mlinar je iskal izgovorov, da ne bi dal moke. Vendar je trgovec srečno naložil 1 vagon, a ni mogel dobiti več vagonov, dasiravno je videl na kolodvoru prazne vagone. Opravičeno je sumil, da je imel mlinar svoje prste vmes in preprečil dobavo vagonov. Trgovcu ni preostalo drugega, kakor da je dal moko zapeljati k špediterju v skladišče. Seveda nastanejo s tem veliki stroški, katere mora plačati tisti, ki kupi moko. Tudi za prvi vagon je moral trgovec „mazati“ blizu 1000 K, da je šel hitro naprej. Ali je znabiti to „mazanje“ način, katerega je mislil g. ministerski predsednik, da si „uradnik lahko tudi kje drugod kaj zasluži?“ Vzrok draginje je pohlepnost po dobičku brez dela. Vsak naj vestno in pridno dela, za svoje delo pa naj dobi pošteno zaslužno plačilo.

Politične vesti.

Jadransko vprašanje v odločilnem štadiju. Beograd, 22. dec. (Jsl.) Zadnje vesti iz Pariza se ujemajo v tem, da stojimo tik pred odločitvijo v reškem vprašanju. Anglija in Francija sta se očitno naveličali italijanskega zavlačevanja in energično zahtevata konec. Italijani še sicer vedno vztrajajo na svojih zahtevah, vendar pa niso več tako nepristopni. V strahu pred ameriško grožnjo, da bodo ustavile Zedinjene države vsako finančno in gospodarsko podporo, ako Italija ne popusti,

in pa pod pritiskom močne socialistične opozicije so se laški vladni krogi že več ali manj sprijaznili z mislijo, da s svojimi zahtevami ne bodo prodrli. Anglija in Francija sta se postavili po dolgem in neodločnem cincanju slednjic vendar jasno na ameriško stran, tako da bodo ostali italijanski delegati v Parizu v jadranskem vprašanju osamljeni. Kakor je podoba, bodo poskušali vsaj to preprečiti, da bi prišla Reka z luko direktno pod Jugoslavijo. Zavzemali se bodo za to, da postane samostojna država, če mogoče pod italijanskim, drugače pa vsaj pod mednarodnim pokroviteljstvom.

Laško popuščanje. Ldu. Beograd, 20. dec. „Beogradski dnevnik“ javlja: Naš položaj v vprašanju Reke je zadovoljiv. Uspehi socialistov in grožnje Wilsona, da odreče Reki vsako gospodarsko pomoč v primeru nepopravljivosti, so Italijo prisilile, da omeji svoje pretenzije. Italija sedaj gleda, da se na primeren način umakne. Vprašanje samostojne reške države je definitivno opuščeno. Italija zahteva zase samo mesto in dovoljuje pristanišče Jugoslaviji. To znači, da se Reki odpoveduje.

Istrske meje. (Jsl.) Bakar, 22. dec. Italijanski listi se živahno bavijo z vprašanjem, kje naj se potegne meja v Istri za slučaj, da Reka ne pripade Italiji. Večina listov se zavzema za to, da Italija na vsak način zahteva za sebe Volosko in Opatijo, dočim Avanti in druga socialistična glasila povdarjajo, da je treba brez pridržkov sprejeti Wilsonov načrt. Posebno živahna je debata o usodi kvarnerskih in dalmatinskih otokov. Nacionalistična glasila sicer še vedno kriče, da si mora Italija s posestjo vseh važnejših otokov zagotoviti popolno gospodstvo nad Jadranom, vendar pa se da iz poročil posneti, da laška javnost že uvideva, da bo morala tudi tukaj popustiti. Zlasti bi bili voljni, odreči se kvarnerskim otokom, v slučaju da izgube Reko.

Društvene vesti.

Podružnica Slovenske kmetijske družbe v Ptuj ima svoj redni občni zbor na dan sv. treh kraljev (6. januarja 1920) ob 9. uri v gostilni Zupanič v Ptuj. Udnino za 1. 1920 sprejemajo gg. Jos. Zupanc na okr. glavarstvu, Ludv. Sagadin na okr. zastopu in Ferdo Skuhala v Posojilnici, Narodni dom. Člani naj udnino čimprej, najpozneje pa do 8. januarja 1920 poravnajo, ker se jim drugače list „Kmetovalec“ ustavi.

Dramatično društvo je uprizorilo v soboto, 19. t. m. šaljivo tridejanko Veharjevo letovišče. Igralo se je, hvala bogu, vendar enkrat tako, da gledalcu ni bilo mučno gledati na oder; vse loge so bile več ali manj dobre, nekatere prav dobre.

„Ubiti te nočem, toda bojevati se moraš z menoj.“ Če zmagaš, bom jaz tvoja sužnja in tvoje bo vse, kar tukaj vidiš; če ne, moraš umreti.“

„Dobro“, je odgovoril kraljevič, vzemj torej meč.“ Kraljična je priskočila k zidu, potegnila meč in v ognjavitosti ni opazila, da nji njen. Jedva sta se meča dotaknila, je bil njen na dvoje in padel ji je iz roke. „O gorje!“ je zaklicala. Sedaj sem tvoja sužnja.“ „Nisi sužnja“, je rekel Silomil. „Gospodari nad vsem in tudi nad menoj, samo ne odganjaj me odtod.“ Poveljui, vse se bo zgodilo.“ Če smem veleovati, bi imel samo eno povelje za tebe: da me pustiš tukaj in me vzameš za svojega soproga.“

„Tvoje povelje rada izpolnim,“ je rekla deva in mu podala roko. „Ti mi ugajaš; močnega in junaškega moža sem si vedno želela in ti si dokazal svoje junaštvo.“ Kraljevič ji je poljubil roko, ona pa je pravila: „Pred svatbo pa mi moraš dovoliti, da se na sedem dni odpeljem iz gradu.“

„Kam se odpelješ?“ „Tega ti ne smem povedati. Tukaj imaš ključ do vseh sob in zakladov, kar jih je v gradu. Ene edine komnate, ki jo odpira ta zlati ključ, ne smeš odpreti, če me hočeš za ženo imeti.“

Silomil si je shranil ključ in obljubil, da v komnato ne pogleda. Nato se je ločil od kraljične in ona je odšla. Prvi dan je hodil po gradu, ogledoval si vrtove in se razgovarjal s služabniki. Drugi dan se mu je jelo tožiti in ves dan ni mislil na nič drugega, ko na

navestino prepoved. „Morebiti me je hotela samo izkušati“, je govoril sam sebi in sukal zlati ključek v rokah. „Kaj bi tam je moglo najti, da bi tega kot bodoči mož ne smel videti? Saj ne bo spoznala, četudi pogledam.“ Tako se je izgovarjal radovedni Silomil, odvezal zlati ključ in šel v komnato. Tukaj je našel z razbeljeno verego k zidu prikovanega človeka.

„Kdo si ti in kaj tukaj delaš?“ je vprašal kraljevič. „Oh, prosim te, pomози mi odtod. Jaz sem kralj ognja. Mogočna kraljična, ki sem jo snubil, me je v bitki premagala; moral sem bežati, ko je pobila vse moje ljudi; ona pa me je dohitela in tukaj prikovala.“

Silomilu se ni zdelo varno prikovanega jetnika odvezati, ker pa je tako milo prosil, naj mu vsaj za trenutek olajša, se je ga usmilil in presekal z mečem verigo. Kralj je takoj izginil. Zdaj se je Silomil prestrašil tekel za njim, če bi ga kje dohitel, pa zastoj. Strahoma je pričakoval nevesto; minilo je sedem dni, minilo dvakrat sedem dni, a ni je bilo. Uvidel je, da se izpolnijo nevestine besede in da je vse izgubljeno.

Spomnil se je sedaj svojih mogočnih svakov. Morebiti vedo oni, kje je njegova nevesta. Ukazal je takoj, naj mu osedlajo nehitrejšega konja, na katerem je zdirjal iz gradu. Najprej je prijezdil k Solčniku, kjer sta ga sestra in svak z veseljem pozdravila. Vprašal je, če vesta kaj o močni kraljični?

„Ljubi moj, tega ne vem. Morebiti pa ve tvoj drugi svak, Mesečnik. Če hočeš, spremim te k njemu.“ Silomlu je bilo ljubo in Solčnik ga je nesel na zlatih perotnicah k svaku Mesečniku.

Razno.

Ponarejeni kolki. (Jugosl.) Na Dunaju so prišli na sled nekemu Neufeldu, ki je ponarejal kolke za kolkovanje tisočkronskih bankovcev. Domneva se, da so se falsifikati izdelali v Zagrebu. Čeravno ni verjetno, da bi bilo v prometu že kaj denarja s takimi ponarejenimi kolki in je Neufeld že aretiran, se vendar občinstvo že sedaj opozarja na te falsifikate, s prošnjo, naj bo previdno pri sprejemanju tisočakov, došlih iz inozemstva in iz Hrvaške; prepoznajo se pa od pravih kolkov na prvi hip po dosti bledejših, nekam zabrisanih in izpranih barvah. Hrvatski napis „Kraljestvo Srba Hrvata Slovenaca“, ki ga nosijo ti falsifikati, ni tako jasen, kakor na pristnih kolkih. Isto velja glede okrasov okoli modrega oboda in glede trakov, ki obrobijo sliko. Okraski se tudi v risbi niso posrečili in so dosti manj razločni in ne tako živo modro-rumeno pisani.

Izgredi na dunajskih kolodvorih. Ldu. Dunaj, 20. dec. Listi poročajo, da so se divji izgredi na kolodvoru, ki so se odigrali včeraj zjutraj, ponavljali popoldne in zvečer še huje. Kolodvore oblega tisočglava množica, ki bi rada še pred splošno prometno zaporo prišla domov. Na nekaterih kolodvorih je bil ta naval tako močan, da so morali pozvati ljudsko brambo, mestno varstveno stražo in redarje. Navzlic temu so si nekateri ljudje z revolverjem priborili vstop na kolodvore in redki vlaki, ki še vozijo, so se odpeljali neverjetno prenapolnjeni. Rešilno društvo je moralo nastopiti večkrat. Na današnji seji narodne skupščine se bo opozarjalo na te razmere in zahtevalo od državnega urada za promet, vzpostavitev prometa vsaj za 22., 23. in 24. decembra, ker je na Dunaju še na tisoče ljudi, ki bi se pred prazniki radi vrnili domov. Vendar pa je malo upanja, da se bo ta interpelacija upoštevala, ker primanjkuje premoga. Že včeraj zvečer se je nabrala na kolodvorih množica, ki se hoče jutri odpeljati. Ker se bodo danes odpeljali poslednji vlaki z Dunaja, se je bati najhujših izgredov.

Elegantni novi nizki čevlji

št. 37 1/2 (dunajski model „Del-ka“) so po ceni na prodaj Na mestni vrh št. 5.

2 oženjena hlapca,

če mogoče z odraslimi otroki sprejme
oskrbnišvo EBENSFELD pri Ptuj

„Dobrodošel, svaki; kako pa si zašel sem?“
„Oh, ljubi svaki, nevesta se mi je izgubila, in k tebi prihajam pomoči prositi, ker ne vem, kje je. Solčnik mi ni mogel svetovati, zato si mislim, da ti kaj veš.“

„Dragi moj“, je odgovoril svaki po kratkem razmislijanju, „jaz tudi na vem za njo; toda svaki Vetrnik pozna gotovo njen sled, kajti on zapihne v vsaki kotiček. Če hočeš, te zanesem k njemu.“

„Bodi tako prijazen, veselilo me bo.“

Silomil ni utegnil odgovorjati sestri, ki ga je spraševala o tisočerihih rečeh. Mudilo se mu je in priganjal je, svaka k odhodu. Solčnik se je vrnil na svoj dom, Mesečnik pa je nesel Silomila na srebrnih oblakih k Vetrniku. Baš je stalo četrto bujnih konj v sinjeoblačni voz zapreženih in čakalo svojega gospoda, ko se je prignal Silomil k Vetrnikovi palači.

„Glej ga, glej, to je svaki! Kaj pa tebe vodi k nam?“ Tako je zaklical Vetrnik, da je slišala žena, ki je z velikim veseljem prihitela, da sprejme brata.

„Ljubi svaki, prosim te, povej mi, kje je moja nevesta, tista močna kraljična. Izgubila se mi je in tebi bo baje gotovo znano, kje je.“

„Seveda mi je znano, a kaj ti to pomaga, ker je ne doboš.“

„In kje je?“

„Globoko pod zemljo v ognjenem gradu je prikovana. Tisti mož, ki si mu presekali verigo, je bil kralj, ki ga je ona premagala; ko si ga osvobodil, se je spustil za njo, da se maščeje. Dohitel jo je in vzel s seboj v ognjeni grad, ter jo tam prikoval. Verjemi, da bi se bila že davno popekla, če bi je jaz ne hladil.“

„Tega trpljenja je moja nepokornost kriva!“ je jadikoval ubogi kraljevič. „Ali res ni sredstva, da bi jo osvobodil?“

Ne pozabi

da je prišlo

ново leto 1920

in da je vsled tega tvoja dolžnost, držati se sledečih navodil:

1. Vsakdo naj takoj poravnava svoj dolg na naročnini. List se plačuje v naprej!

2. Vsakdo naj nabira naročnike listu! V skupnem delu je moč; čim več novih naročnikov bodele nabrali, tem boljši in tem večji bo naš list!

Uredništvo in upravništvo

„Ptujkega lista.“

Zahvala.

Za mnogoštevilne dokaze iskrenega sočutja ob smrti naše nenadomestne matere, gospe

Marije Savec,

za številne krasne vence in tako obilo časteče spramstvo na nje zadnji poti izrekamo vsem najpristranejšo zahvalo.

V Krčevini, 21. septembra 1919.

RODBINA SAVEC.

Za dijaško kuhinjo v Ptuj

se išče

zanesljiva kuharica.

Nastop služba začetkom januarja 1920. Pojasnila se dobe in oglasi se sprejemajo do konca decembra v pisarni Hranilnega in pozojilnega društva v Narodnem domu v Ptuj.

Dobra kuharica

za gostilno se takoj sprejme v
Ptju, Jos. Vošnjakova
ulica 3.

„Je sredstvo, eno edino. Poslušaj! Ognjeni kralj ima bistrega konja, ki te dohiti, če si tudi sto milj pred njim. Nič ti torej ne pomaga, če bi bežal tudi na najhitrejšem konju in hotel nevesto odnesti. Konja moraš imeti, ki je hitrejši nego kraljev.“

„In kje dobim takega konja?“

„Takega konja ima ona čarovnica. Ta pa je strašno hudobna in je mnogim ljudem, ki so je prišli česa prositi, že vzela življenje. Vendar pa lahko poskusiš: jaz te zanesem v njen grad, prej pa se moram še s Solčnikom in Mesečnikom zaradi tebe posvetovati. Ostani ta čas pri moji ženi.“

„Pojdi, bratec, pojdi! Malo si počiješ in se okreneš, potem pa mi poveš, kaj delata oče in mati“, je pravila sestra in peljala Silomila v palačo.

Vetrnik je sedel v oblaki voz, konji so zarežgotali, zatresli blestečo grivo, ponosno se opeli in odnesli svojega gospoda. Silomil se ni vsega dopovedal in že se je Vetrnik vrnil.

„Kako si opravil?“

„Dobro, tukaj imaš palčico pol zlato, pol srebrno. Kadarkoli boš potreboval naše pomoči, porini jo do polovice v zemljo, in mi ti pomoremo. Zaupaj v nas, mi te ne zapustimo.“

Silomil se je poslovil od sestre in stopil h kralju v voz. Tri dni in tri noči sta se peljala neprenehoma, preden sta dospela v dolino, kjer je živela čarovnica. Tam sta se ločila s svakom.

Krepko je korakal kraljevič h gradu, ki je stal med črnimi skalami. Namesto vrtov se je razprostiralo okoli njega barje in puščava, kjer niti osat ni rastle; namesto zida pa je bil okoli gradu plot, na katerem so bile nataknjene same človeške lobanje. Vrata se odpro in naproti mu pride čarovnica; namesto

Gostilničarji, kavarnarji,

vinogradniki pozor!

Trgovina z vinom Oset & Cajnko Slovenjgradec.

Naznanjava, da imava veliko zalogo najboljšega sortiranega, kakor: Muškatelec, Rizling, Šipon, Burgundec, Portugiser, Šilhar, pristnega Ljutomaržana, Pekarčana, Haložana, Bizeljčana, ter črna dalmatinska in banatska stara in nova vina. Kupujeva iz vseh vinorodnih krajev vsa najboljša vina po najboljših cenah.

Se priporočava

Andrej Oset in Franjo Cajnko.

Razpošiljanje vina v sodih od 50 l naprej.

Vino v steklenicah (buteljke.)

Fotograf v Ptuj

Ljutomerska ulica šte. 16

sprejme gospodično, ki bi stanovala v Ptuj, ter bi imela veselje do naučenja fotografiranja.

Naznanilo.

Naznanjam cenj. prebivalstvu v Ptuj in okolici, da sem otvoril v svoji hiši, Cankarjeva ulica 16

lončarsko obrt.

Priporočam se za cenjena naročila, za napravo vseh vrst v to stroko spadajočih del; mogoče mi bo radi mnogoletne skušnje cenjene odjemalce strokovno in s solidno postrežbo v vsakem oziru najboljše zadovoljiti.

Z velespoštovanjem

Andrej Hernja

lončarski mojster v Ptuj, Cankarjeva ulica 16.

las so se ji vili po sencih sami modrasi; v očeh so ji sedeli baziliski, in ko je odprla upadla brezoba usta, je siknilo iz njih gadje želo. Nos je imela kakor orlovski kljun in po bradi ji je rasla rjava dlaka. Na grbavem telesu je visela siva robača, okoli katere se je vil namesto pasu gad. „Česa iščeš tukaj?“ je vprašala Silomila z ostrim glasom.

„Služiti hočem pri tebi“, je odgovoril in duša je trepetala v njem, kaj neki mu ta nastvor odgovori.

„Služiti, hm! Ali veš, kaj se pravi pri meni služiti?“

„Ne vem, pa mislim, da je prijetna služba.“

„Pri meni se služi samo tri dni in noči; kdor pa mojih ukazov ne izvrši, temu se godi kakor tistim, katerih lobanje tukaj vidiš.“ Pokazala je na grozni plot s koščenim prstom, na katerem je imela nohet tri palce dolg. „In kako mezdo želiš?“

„Nič drugega nego tistega konjiča, ki ga imaš nekje shranjenega.“

„Dobiš ga, če vse izvršiš, kar ti ukažem“, je rekla starka in baziliski v očeh so ji radosti poskakovali; „Pa je zopet nekdo obvisel v mreži.“

Prvi dan ga je peljala v hlev, kjer je stalo dvanaest železnih zrebcev, in je rekla: „Te zrebce naženeš v ogrado za gradom in če ti bo zvečer samo eden manjkal, izgubiš glavo.“ Nato je udarila vsakega zrebca z bičem in zrebci so sami divjali v ogrado. Novi pastir pa je imel trdo delo, kajti zrebci so se razleteli, jedva so zapustili hlev in najbrž bi ne dobil piti enega, če bi mu ne prispeli svaki na pomoč. V največjem strahu se jih je spomnil in utaknil palčico v zemljo. Hipoma je začelo solnce tako pripekati okoli ograje, da so zrebci iskali pred vročino zavetja v ogrado. Zvečer je prišla baba gledat in se je zelo čudila, da so vsi konji lepo na paši, Silomilu pa ni rekla besedice.

(Nadaljevanje sledi.)